

Arrest

nr. 160 086 van 15 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat L. LUYTENS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, geboren in Kukës (Albanië), maar woonde u de afgelopen twintig jaar in Tirana (Albanië). U bent in het bezit van het Albanese staatsburgerschap. Enkele jaren geleden startte N. P. (...) in de buurt van uw woning met de bouw van een (appartementen)complex. P. (...) overschreed daarbij de eigendomsgrenzen en berokkende schade aan uw woning. Net als u zijn er nog twintig andere gedupeerde families, waaronder meerdere van uw familieleden. De gedupeerden organiseerden meerdere protesten tegen P. (...) om de situatie onder de aandacht te brengen. Zo bezetten zeven gedupeerde vrouwen, onder wie uw moeder, het gebouw van

P. (...) met de bedreiging van het dak te springen indien de schade niet vergoed zou worden. U werd door de entourage van P. (...) meermaals bedreigd en onder druk gezet om verder niets te ondernemen. U werd achtervolgd en meermaals werd een wapen naar u gericht. Door de politie werd u menigmaal opgepakt in het kader van uw problemen met en acties tegen P. (...). In juni 2012 kwam het tot een steekpartij. Uw broer B. (...) passeerde het gebouw van P. (...) en startte een ruzie. U zag dat een van de bewakers van het gebouw een mes had, nam een houten stok en kwam tussen. U kon het mes afhandig maken en zag dat uw broer op de grond lag en slagen kreeg. Hierop verloor u alle controle en stak de bewaker met het mes. U en uw broer B. (...) vluchtten weg. Enkele dagen na het steekincident werd u door de politie opgepakt. U werd voor het steekincident echter buiten vervolging gesteld. N. P. (...) is een invloedrijk persoon en is goed bevriend met de politiecommissaris en hij zorgde ervoor dat u buiten vervolging werd gesteld zodat hij persoonlijk met u zou kunnen afrekenen en u zou kunnen elimineren. Na het steekincident kwam u uw belagers in persoon niet meer tegen, maar u merkte dat u werd achtervolgd en in de gaten werd gehouden. Zo werden camera's geplaatst achteraan het gebouw van P. (...), waardoor men kon zien wanneer u in en uit uw woning kwam. Omdat u merkte dat de situatie verslechterde, besloot u Albanië te verlaten. Eind november 2014 reisde u van Albanië naar Italië, waar u ongeveer een maand verbleef. Van Italië reisde u naar Duitsland, van waaruit u na een verblijf van twee dagen in Keulen (Duitsland) naar België doorreisde. Drie dagen na uw aankomst in België diende u een asielaanvraag in. Bij een terugkeer naar Albanië vreest u N. P. (...) die wraak wil nemen op u.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Albanese identiteitskaart, uitgereikt op 8 mei 2013 (10 jaar geldig); enkele internetartikelen over de problemen met P. (...) en het feit dat u en uw broer B. (...) werden gezocht na een steekpartij; een attest d.d. 30 juni 2015 van het Parket van Tirana dat er geen strafrechtelijke procedures tegen u hangende zijn; en een attest d.d. 29 juni 2015 van de districtsrechtbank van Tirana dat er in de periode van 1 januari 2015 tot 29 juni 2015 geen strafrechtelijke procedures tegen u lopende waren. Na uw gehoor op 6 juli 2015 legde u per fax d.d. 13 juli 2015 via uw advocate, meester Linda Luytens, een bundel (gerechtelijke) documenten neer ter staving van uw asielaanvraag, waaronder een attest d.d. 30 april 2010 betreffende een verklaring tot legalisatie van een object gebouwd zonder vergunning, een uittreksel uit het register betreffende 'zelfverklaringen' tot legalisatie, en meerdere vonnissen/arresten en verzoeken gericht aan de bevoegde rechtbanken/hoven aangaande de problemen van uw familie met N. P. (...) / P. (...) bvba.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient gewezen te worden op een aantal vaststellingen die uw algemene geloofwaardigheid ernstig onder druk zetten. Wat betreft uw reisweg dient vooreerst opgemerkt te worden dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 januari 2015, waar u bovendien niet echt meewerkend was om uw asielmotieven uit te leggen, verklaarde dat u Albanië verliet begin december 2014. U verklaarde er voorts dat uw totale reisduur drie dagen bedroeg (DVZ, vraag 32-33; DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3). Uw asielaanvraag dateert van 29 december 2014. Tijdens uw gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal d.d. 6 juli 2015 verklaarde u iets voor december 2014 Albanië verlaten te hebben. U reisde naar Italië waar u ongeveer een maand verbleef alvorens u naar Duitsland reisde. U stelde dat u in januari 2015 uw asielaanvraag instelde en drie dagen eerder of zo in België was aangekomen (CGVS, p. 6). Op uw facebookprofiel bent u op een foto geplaatst op 19 december 2014 te zien in een bar in België. Gelet op deze discrepanties stelt het Commissariaat-generaal zich met rede de vraag of u bewust uw reisdocumenten achterhoudt zodat uw werkelijke reisbewegingen niet achterhaald kunnen worden. Wat uw facebookprofiel betreft legde u daarnaast geenszins overtuigende verklaringen af. Zo stelde u dat een vriend van het opvangcentrum uw profiel heeft aangemaakt. Erop gewezen dat dat facebookprofiel al langer bestond dan dat u in het centrum verbleef, repliceerde u dat u van uw eerste profiel het adres kwijt was en dat u hier een nieuw profiel heeft gemaakt (CGVS, p. 12). Verder verklaarde u dat u uw nieuw profiel minder dan twee maanden (voor uw gehoor d.d. 6 juli 2015) in België heeft. Gevraagd of de aan u getoonde print van uw facebookprofiel, met voormelde foto van 19 december 2014, uw oud of uw nieuw profiel betrof, repliceerde u dat dat uw nieuw profiel was, wat geenszins strookt met de daarop vermelde informatie (posts vanaf november 2014) en uw verklaringen ter zake (pas twee maanden voor uw gehoor d.d. 6 juli 2015 aangemaakt) (CGVS, p. 17).

Uw algemene geloofwaardigheid komt verder op de helling te staan door de vaststelling dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat uw sympathie voor de Democratische partij (DP) tevens een reden is waarom u niet kan terugkeren naar Albanië. Toen u op het Commissariaat-generaal om meer

duiding gevraagd werd, verklaarde u dat sinds de socialisten aan de macht zijn u uw bar in Kukës, waarvoor u geen vergunning had, diende te sluiten. Gevraagd of het sluiten van uw café iets te maken had met uw vertrek uit Albanië, stelde u van niet. U verklaarde tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk dat uw sympathie voor de DP geen reden is waarom u niet zou terug kunnen naar Albanië. Uw verklaring voor deze contradictie, met name dat het om een misverstand gegaan moet hebben, komt het Commissariaat-generaal, gelet op uw gebrek aan medewerking bij de Dienst Vreemdelingenzaken om uw asielmotieven duidelijk uiteen te zetten, niet overtuigend over (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.3; CGVS, p. 13-14).

Verder blijkt uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal dat u ongeveer een maand in Italië verbleven zou hebben alvorens u naar België kwam. U vroeg in Italië geen asiel aan (CGVS, p. 6). Hiermee zet u de ernst van uw asielaanvraag danig op de helling. Van iemand die een gegronde vrees in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst koestert of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, kan verwacht worden dat hij bij aankomst in een derde land zo snel mogelijk een vraag tot internationale bescherming indient.

Hoe dan ook, u verklaarde Albanië verlaten te hebben uit vrees voor wraak door N. P. (...) nadat u meermaals protestacties tegen hem ondernam en in juni 2012 betrokken was bij een steekpartij. Wat uw veiligheidsproblemen met N. P. (...) en/of diens entourage betreft, dient het Commissariaat-generaal op enkele vaststellingen te wijzen die vraagtekens doen plaatsen bij uw verklaringen. Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw problemen met N. P. (...) en/of zijn entourage geenszins eenduidig zijn. Zo repliceerde u aanvankelijk, wanneer u werd gevraagd welke problemen u nog kende met de personen van het bouwbedrijf (P. (...)) na de steekpartij in 2012, dat u dikwijls werd achtervolgd en ook twee, drie keer werd aangevallen. U voegde daar aan toe dat u ook meermaals beschoten werd, maar dat u kon weglopen. Nog voegde u toe dat het hun doel was u te vermoorden omdat de politie u had vrijgelaten (CGVS, p. 9). Toen u later tijdens uw gehoor d.d. 6 juli 2015 gevraagd werd hoe frequent u na de steekpartij van juni 2012 problemen had met personen van de bouwfirma, repliceerde u dan weer dat u ze nooit meer bent tegengekomen, maar dat u wist en merkte dat ze achter u aan zaten. Gevraagd hoe u dat merkte, verklaarde u dat een camera werd geplaatst aan de achterzijde van het gebouw van P. (...), waardoor u in de gaten gehouden kon worden. Concreter gevraagd wanneer u dan beschoten werd, repliceerde u dat het daarvoor gebeurde, niet een keer maar meermaals. Gevraagd of u die beschietingen aan de politie meldde, repliceerde u ineens niet beschoten te zijn, maar dat ze een wapen naar u richtten (CGVS, p. 11). Voorts verklaarde u dat u meerdere problemen met P. (...) (bedreigingen) meldde aan de politie (CGVS, p. 9). U werd naar bewijzen daarvan gevraagd (CGVS, p. 10). Tot op heden legde u geen (begin van) bewijs ter zake neer, ondanks dat u wel menige andere documenten neerlegde na uw gehoor d.d. 6 juli 2015. Verder legde u ook geen enkel bewijs neer van het feit dat u opgepakt werd naar aanleiding van de steekpartij of van uw buitenvervolginstelling voor het steekincident. Voorts overtuigen uw verklaringen dat N. P. (...) een zeer invloedrijk persoon is en ervoor zorgde dat u niet vervolgd werd voor de steekpartij zodat hij persoonlijk met u kan afrekenen geenszins. Uw verklaringen blijken zuivere vermoedens van uw zijde te zijn, die geenszins ondersteund worden door concrete feiten of elementen (CGVS, p. 14-15). Uit de door u neergelegde juridische documenten blijkt overigens duidelijk dat de rechtbank reeds meermaals in het nadeel van P. (...) heeft geoordeeld (document 5B, 5F). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat N. P. (...) in maart 2015 zelf gearresteerd werd in de zaak van het door u beschreven eigendomsconflict.

Indien er alsnog enige geloofwaardigheid kan worden toegekend aan de door u beweerde problemen met N. P. (...) (en/of diens entourage), wat gelet op bovenstaande vaststellingen nog maar de vraag is, dient opgemerkt te worden dat de door u beschreven problemen met P. (...) een louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) en interpersoonlijk (tussen privépersonen) karakter hebben. Deze problemen houden daarnaast geen verband met een van de criteria van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees hebben op grond van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of politieke overtuiging. Immers, problemen in verband met eigendom en schade aangericht door bouwactiviteiten uitgevoerd door P. (...) liggen aan de oorsprong van uw problemen met P. (...) (CGVS, p. 7).

Voorts moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw problemen met P. (...) voor hulp en/of bescherming geen of onafdoende beroep kon doen – of bij eventuele toekomstige problemen met P. (...) ingeval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de in Albanië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn dat u in Albanië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Immers, aangaande de problemen die u beweerde gekend te hebben met P. (...) en/of zijn entourage na de steekpartij legde u geen klacht neer bij de politie (CGVS, p. 11). Uw motivatie dat P. (...) alles te zeggen heeft bij de politie, een vermoeden van uw zijde dat u geenszins hard maakte (zie supra), rechtvaardigt het niet melden van uw problemen met P. (...) niet (CGVS, p. 14-16). Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om

bescherming te verkrijgen tegen uw belager en verdere problemen die hij zou kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, wat u geenszins gedaan heeft. Internationale bescherming kan maar verleend worden wanneer blijkt dat een persoon zich niet kan beroepen op zijn nationale beschermingsmogelijkheden, wat u, gelet op het feit dat u de bedreigingen na het steekincident geenszins heeft gemeld aan de politie en dat de bevoegde rechtbanken/hoven in het verleden reeds meermaals in het nadeel van P. (...) hebben geoordeeld, geenszins wist aan te tonen. Hierbij moet worden opgemerkt dat uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen heeft u geenszins aangetoond dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waar het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing op beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens die hier geenszins ter discussie staan. Het attest d.d. 30 juni 2015 van het Parket van Tirana en het attest d.d. 29 juni 2015 van de districtsrechtbank van Tirana staven dat er geen strafrechtelijke procedures tegen u lopende zijn. De internetartikels en de overige (juridische) documenten staven de problemen tussen uw familie en N. P. (...), maar werpen geen ander licht op de vaststelling dat u geenszins wist aan te tonen zich voor uw problemen met P. (...) niet te kunnen wenden tot de Albanese autoriteiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde

verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. In verband met de motivering van verwerende partij dat verschillende vaststellingen de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij ernstig onder druk zetten – meer bepaald werden discrepanties vastgesteld in haar verklaringen omtrent haar reisweg, vallen haar verklaringen niet te rijmen met de informatie op haar facebookprofiel en werd een contradictie vastgesteld tussen haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en haar verklaringen tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal omtrent de redenen waarom zij niet kan terugkeren naar Albanië – bemerkt verzoekende partij vooreerst dat zij bij het indienen van haar asielaanvraag nog enigszins wantrouwig was ten aanzien van de procedure, doch kan haar geen gebrek aan medewerking worden verweten. In ieder geval heeft zij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal haar volledige medewerking gegeven en heeft zij alle nodige informatie en stavingstukken aangereikt. Voorts betreft de stelling dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard zou hebben dat zij maar drie dagen onderweg was een verkeerde interpretatie. Verzoekende partij benadrukt dat dit haar verblijf in Duitsland betreft en dat zij *“ook daar verklaarde (...) begin december vertrokken te zijn en pas eind december te zijn toegekomen in België, zodat dit ook ongeveer een maand bedraagt.”* Daarnaast merkt verzoekende partij nog op dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken haar sympathie voor de Democratische Partij (DP) correct vermeldde toen haar dit gevraagd werd, doch ontstond er toen een misverstand omtrent de eigenlijke aanleiding van haar vlucht. Ten slotte meent verzoekende partij dat het gegeven dat zij haar asielaanvraag iets later dan binnen de wettelijk voorziene termijn indiende op zich de geloofwaardigheid van haar asielrelaas niet negatief kan beïnvloeden. Dat zij in Italië geen asielaanvraag indiende, is geen reden om haar geloofwaardigheid in vraag te stellen of om haar vrees voor vervolging te minimaliseren, temeer gelet op de chaos aldaar waarbij menig asielzoeker tracht door te reizen.

2.2.3.2. Waar verzoekende partij aanhaalt dat zij aanvankelijk een wantrouwen koesterde ten aanzien van de asielinstanties, wijst de Raad er evenwel op dat van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Dit argument kan dan ook niet volstaan om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en haar verklaringen tijdens haar gehoren op het Commissariaat-generaal te vergoelijken.

Verder is de Raad van oordeel dat verzoekende partij met bovenstaand verweer er niet in slaagt de verschillende vastgestelde discrepanties in haar verklaringen omtrent haar reisweg te verklaren of te weerleggen. Waar zij immers opmerkt dat de stelling dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard zou hebben dat zij maar drie dagen onderweg was een verkeerde interpretatie van haar verklaringen betreft, stelt de Raad vast dat in de door haar afgelegde verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk vermeld staat dat haar totale reisduur drie dagen betrof en dat haar verklaringen haar achteraf nog werden voorgelezen in het Albanees, waarna zij het verslag ter goedkeuring heeft ondertekend (administratief dossier, stuk 11, verklaring DVZ). Daarenboven valt de verklaring van verzoekende partij dat zij begin december 2014 in Albanië is vertrokken en na een verblijf van een maand in Italië pas eind december is toegekomen in België – tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde zij dat zij drie dagen voor het indienen van haar asielaanvraag, dewelke dateert van 29 december 2014, was aangekomen in België (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 06/07/2015, p. 6) – hoe dan ook niet te verenigen met de vaststelling dat verzoekende partij op haar facebookprofiel op een foto geplaatst op 19 december 2014 te zien is in een bar in België. Voormelde vaststellingen doen dan ook het vermoeden ontstaan dat verzoekende partij bewust haar reisdocumenten achterhoudt zodat haar werkelijke reisbewegingen niet achterhaald kunnen worden.

Wat verder de bemerking van verzoekende partij betreft dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken haar sympathie voor de Democratische Partij (DP) correct vermeldde toen haar dit gevraagd werd, doch dat er een misverstand ontstond omtrent de eigenlijke aanleiding van haar vlucht, wijst de Raad er evenwel op dat uit de vragenlijst die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat toen verzoekende partij gevraagd werd wat het verband was tussen het feit dat zij sympathisant was van de DP en het risico of de vrees bij terugkeer, zij uitdrukkelijk verklaarde dat dit een reden is waarom zij niet kan terugkeren (administratief dossier, stuk 11, vragenlijst, vraag 3.3). Zoals reeds door verwerende partij in de bestreden beslissing werd bemerkt, komt de opmerking van verzoekende partij dat het hier om een

misverstand zou gaan, geenszins overtuigend over, gelet op haar gebrek aan medewerking bij de Dienst Vreemdelingenzaken om haar asielmotieven duidelijk uiteen te zetten. Door verzoekende partij werd telkens zeer beperkt geantwoord op de gestelde vragen en herhaaldelijk weigerde zij antwoord te geven op de vraag, stellende dat het “*niet relevant*” was (administratief dossier, stuk 11, vragenlijst). Bovendien wijst de Raad erop dat haar verklaringen haar achteraf nog werden voorgelezen in het Albanees, waarna zij het verslag ter goedkeuring heeft ondertekend (administratief dossier, stuk 11, vragenlijst).

Ten slotte treedt de Raad verwerende partij bij in haar motivering dat de vaststelling dat verzoekende partij in Italië – waar zij ongeveer een maand verbleven zou hebben alvorens zij naar België kwam – geen asiel aanvraag de ernst van haar asielaanvraag danig op de helling zet, daar van iemand die een gegronde vrees in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst koestert of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, verwacht kan worden dat hij bij aankomst in een derde land zo snel mogelijk een vraag tot internationale bescherming indient. Voor zover verzoekende partij in haar verzoekschrift voorhoudt dat het indienen van een asielaanvraag in Italië onmogelijk was gelet op de chaos aldaar, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft die door verzoekende partij op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd.

2.2.4.1. Waar verwerende partij motiveert dat enkele vaststellingen werden gedaan die de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij voorgehouden veiligheidsproblemen met N. P. en/of diens entourage ondermijnen – met name waren haar verklaringen desbetreffend niet eenduidig, legde zij verder geen enkel bewijs neer van het feit dat zij opgepakt werd naar aanleiding van de steekpartij of van haar buitenvervolginstelling voor het steekincident en overtuigen haar verklaringen dat N. P. een zeer invloedrijk persoon is en ervoor zorgde dat zij niet vervolgd werd voor de steekpartij zodat hij persoonlijk met haar kan afrekenen geenszins – onderstreept verzoekende partij dat het op basis van de door haar neergelegde stukken vaststaat dat er wel degelijk een eigendomsconflict is ontstaan tussen verzoekende partij/haar familie en N. P. en dat de problemen dermate escaleerden dat verzoekende partij een bewaker van N. P. neerstak bij een schermutseling en hiervoor gearresteerd werd. Hierover werd immers bericht in de pers en dit gegeven dient dan ook als vaststaand te worden beschouwd. Het is dan ook verontrustend dat zij voor dergelijk feit niet vervolgd werd, waardoor haar verklaring dat N. P. ervoor zorgde dat zij niet vervolgd werd zodat hij persoonlijk met haar kon afrekenen wel degelijk plausibel is. Wat overigens de bemerking in de bestreden beslissing betreft dat N. P. in maart 2015 zelf gearresteerd werd in de zaak van het door verzoekende partij beschreven eigendomsconflict, wijst verzoekende partij er nog op dat N. P. evenwel ook weer meteen werd vrijgelaten.

2.2.4.2. De Raad benadrukt evenwel dat de door verzoekende partij aangebrachte documenten louter de problemen tussen haar familie en N. P. staven doch niet de concrete veiligheidsproblemen die verzoekende partij beweert te kennen omwille van N. P.. De Raad wijst erop dat door verwerende partij werd vastgesteld dat de verklaringen van verzoekende partij over haar problemen met N. P. en/of zijn entourage geenszins eenduidig zijn, dat verzoekende partij geen (begin van) bewijs neerlegde van haar bewering dat zij meerdere problemen met P. meldde aan de politie en dat zij evenmin enig bewijs neerlegde van het feit dat zij opgepakt werd naar aanleiding van de steekpartij of van haar buitenvervolginstelling. Verder werd reeds door verwerende partij bemerkt dat de verklaringen van verzoekende partij dat N. P. een zeer invloedrijk persoon is en ervoor zorgde dat zij niet vervolgd werd voor de steekpartij zodat hij persoonlijk met haar kon afrekenen geenszins overtuigen, daar deze verklaringen zuivere vermoedens betreffen, die geenszins ondersteund worden door concrete feiten of elementen, daar bovendien uit de door verzoekende partij neergelegde juridische documenten duidelijk blijkt dat de rechtbank reeds meermaals in het nadeel van N. P. heeft geoordeeld en daar verder uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat N. P. in maart 2015 zelf gearresteerd werd in het kader van het eigendomsconflict (administratief dossier, stuk 10, landeninformatie, deel 3). De Raad stelt vast dat verzoekende partij in bovenstaand verweer geen concrete argumenten aanvoert die van aard zijn desbetreffende motieven in de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen, daar zij zich beperkt tot het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Waar verzoekende partij overigens stelt dat N. P. na zijn arrestatie onmiddellijk weer werd vrijgelaten, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft die door verzoekende partij op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd.

2.2.5.1. Aangaande de motivering in de bestreden beslissing dat opgemerkt dient te worden dat de door verzoekende partij beschreven problemen met N. P. een louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) en interpersoonlijk (tussen privépersonen) karakter hebben en geen verband houden met één van de

criteria van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees hebben op grond van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of politieke overtuiging, en dat verzoekende partij voorts niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor haar problemen met N. P. voor hulp en/of bescherming geen of onafdoende beroep kon doen – of bij eventuele toekomstige problemen met N. P. ingeval van terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de in Albanië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn dat zij in Albanië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, beaamt verzoekende partij dat deze problemen van gemeenrechtelijke en interpersoonlijk aard zijn, doch meent zij dat zij niet kan rekenen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten, gelet op “*het ontbreken van de rechtsstaat in Albanië*” en “*het feit dat politie en zelfs gerecht niet onafhankelijk optreden maar opgekocht worden door P. (...)*”. Zo werd verzoekende partij door de Albanese autoriteiten overgeleverd aan de willekeur van N. P., die haar het leven zuur maakte. Volgens verzoekende partij worden in de bestreden beslissing drogredenen aangebracht die totaal stereotiep zijn om te stellen dat dit soort problemen privé zijn en dat verzoekende partij hiervoor beroep kan doen op de nationale overheden.

2.2.5.2. Wat betreft de bemerking van verzoekende partij dat in de bestreden beslissing drogredenen aangebracht worden die totaal stereotiep zijn om te stellen dat dit soort problemen privé zijn en dat verzoekende partij hiervoor beroep kan doen op de nationale overheden, stelt de Raad evenwel vast dat een eenvoudige lezing van desbetreffend motief aantoonde dat de conclusie dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor haar problemen met N. P. voor hulp en/of bescherming geen of onafdoende beroep kon doen – of bij eventuele toekomstige problemen met N. P. ingeval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de in Albanië aanwezige autoriteiten is ingegeven door de gedetailleerd uiteengezette motieven die aan deze conclusie voorafgaan en geenszins een standaardmotivering uitmaken, maar integendeel een concrete analyse bevatten van de door verzoekende partij opgeworpen redenen waarom zij niet zou kunnen rekenen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten. Dit argument mist dienaangaande dan ook elke feitelijke grondslag.

Daar waar verzoekende partij verder opnieuw verwijst naar de invloed die N. P. zou hebben op de Albanese politie, hierbij herhalend dat zij door de Albanese autoriteiten overgeleverd werd aan de willekeur van N. P., en daarnaast stelt dat de rechtstaat in Albanië ontbreekt, stelt de Raad vast dat verzoekende partij hiermee wederom niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

De Raad besluit dan ook dat de motivering dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor haar problemen met N. P. voor hulp en/of bescherming geen of onafdoende beroep kon doen – of bij eventuele toekomstige problemen met N. P. ingeval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de in Albanië aanwezige autoriteiten, door verzoekende partij op generlei wijze wordt weerlegd en derhalve onverminderd overeind blijft.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch op de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van voormelde wet, aangezien aan de door haar voorgehouden veiligheidsproblemen met N. P. geen geloof kan worden gehecht en, indien al geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen desbetreffend, *quod non*, verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet zou kunnen rekenen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden. Verder wijst de Raad erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Albanië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT